

Verwaltungsgericht Sigmaringen lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) Vai Komisijas 2002. gada 13. jūnija Regulas (EK) Nr. 1019/2002⁽¹⁾ par olīveļļas tirdzniecības standartiem, labota 2003. gada 18. janvārī (EK OV L 13, 39. lpp.), kas ir grozīta ar Komisijas 2003. gada 1. jūlija Regulu (EK) Nr. 1176/2003 (EK OV L 164, 12. lpp.), 1. līdz 12. pants ir jāinterpretē tā, ka ar šīs normas skar arī noteikumus par neiepakotas olīveļļas un olīvu izspaidu eļļu piedāvāšanu galapatērētājam?
- 2) Vai Komisijas 2002. gada 13. jūnija Regulas (EK) Nr. 1019/2002 par olīveļļas tirdzniecības standartiem (OV L 155, 27. lpp.), labota 2003. gada 18. janvārī (EK OV L 13, 39. lpp.), kas ir grozīta ar Komisijas 2003. gada 1. jūlija Regulu (EK) Nr. 1176/2003 (EK OV L 164, 12. lpp.), 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tā, ka šī norma satur aizliegumu pārdot neiepakotu olīveļļu un olīvu izspaidu eļļu galapatērētājam?
- 3) Pakārtoti, vai Komisijas 2002. gada 13. jūnija Regulas (EK) Nr. 1019/2002 par olīveļļas tirdzniecības standartiem (OV L 155, 27. lpp.), labota 2003. gada 18. janvārī (EK OV L 13, 39. lpp.), kas ir grozīta ar Komisijas 2003. gada 1. jūlija Regulu (EK) Nr. 1176/2003 (EK OV L 164, 12. lpp.), 2. panta 1. punkts šaurā nozīmē ir jāinterpretē tā, ka šī norma gan satur aizliegumu pārdot neiepakotu olīveļļu un olīvu izspaidu eļļu galapatērētājam, bet šis aizliegums neattiecas uz neiepakotas olīveļļas un olīvu izspaidu eļļas pārdošanu "Bag in the Box" procesā?

⁽¹⁾ OV L 155, 27. lpp.

Prasība pret Vācijas Federatīvo Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2004. gada 29. novembrī

(lieta C-490/04)

(2005/C 45/26)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2004. gada 29. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Vācijas Federatīvo Republiku, ko cēla

Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv *Enrico Traversa* un *Horstpeter Kreppel*, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) konstatēt, ka Vācijas Federatīvā Republika ir pārkāpusi no EKL 49. panta izrietošās saistības, paredzot, ka:
  - a) ārvalstu uzņēmumiem par to nosūtītajiem darbiniekiem ir jāveic maksājumi vācu atvaļinājumu kasēs arī tad, ja šiem darbiniekiem atbilstoši to darba devēja atrašanās vietas tiesiskajam regulējumam ir būtībā pielīdzināma aizsardzība (*Arbeitnehmerentsendegesetz (AEntG)* (Darbinieku nosūtīšanas likums) 1. panta 3. daļa);
  - b) ārvalstu uzņēmumiem ir pienākums tulkot vācu valodā darba līgumu (vai atbilstoši darbinieka dzīves vietas tiesībām dokumentus, kas ir nepieciešami saskaņā ar Direktīvu 91/533/EEK), algas aprēķinus, darba laika apliecinājumus, apliecinājumus veiktajām algas izmaksām un visus citus vācu iestāžu pieprasītos dokumentus (*AEntG* 2. pants);
  - c) ārvalstu darbuzņēmējiem uz noteiktu laiku ir pienākums sniegt paziņojumu ne tikai pirms katra darbinieka nodošanas vācu uzņēmuma pakļautībā, bet arī pirms katra darbinieka nodarbināšanas darbinieka pārņēmēja būvlaukumā (*AEntG* 3. panta 2. daļa);
- 2) piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija norāda, ka dažas Darbinieku nosūtīšanas likuma normas, ar ko valsts tiesībās tika transponēta nosūtīšanas Direktīva 96/71/EEK, neatbilst dažiem šīs direktīvas noteikumiem.

Darba devēju ar atrašanās vietu citā dalībvalstī nekā Vācija maksājumu veikšanas vācu atvaļinājumu kasēs pienākuma regulējums

Komisija uzskata, ka ja ir nodrošināts tas, ka darba devējs – nosūtītājs tā darbiniekiem nodrošina tādu pašu apmaksātu atvaļinājuma dienu skaitu, kāds paredzēts vācu līgumskajā tarifu regulējumā, un pamatojoties uz nosūtītājvalsts tiesību sistēmu nosūtītajiem darbiniekiem ir tāda pati vai pielīdzināma aizsardzība, tad maksājumu vācu atvaļinājumu kasēs veikšanas pienākums ir pakalpojumu sniegšanas brīvības nepieļaujams ierobežojums EKL 49. panta izpratnē.

Darba devēju ar atrašanās vietu citā dalībvalstī nekā Vācija dokumentu tulkošanas pienākuma regulējums

Komisija uzskata, ka dokumentu tulkošanas prasības ir gan piemērotas Vācijas kontroles nepieciešamības realizēšanai. Tomēr, ņemot vērā Nosūtīšanas Direktīvas 4. pantā paredzēto sadarbību informācijas jomā, visu dokumentu tulkošanas pienākums vairāk nav nepieciešams un tādēļ ir pārāk tālejošs.

Regulējums, saskaņā ar ko darbuzņēmējiem uz noteiktu laiku ar atrašanās vietu citā dalībvalstī nekā Vācija ir pienākums pirms katra pakļautībā nodotā darbinieka nosūtīšanas no viena būvlaukuma uz citu uzrādīt šo atbildīgās vietas maiņu

Lai gan darbuzņēmēju uz noteiktu laiku ar atrašanās vietu citā dalībvalstī nekā Vācija ziņošanas par maiņu pienākums ir nedaudz mainīts, Komisija uzskata, ka nevienlīdzīga izturēšanās pastāv arī turpmāk, jo attiecībā uz darbuzņēmējiem uz noteiktu laiku ar atrašanās vietu Vācijā ziņošanas par maiņu pienākums ir tam, kā pakļautībā darbinieks tiek nodots, bet attiecībā uz darbuzņēmējiem uz noteiktu laiku ar atrašanās vietu citā dalībvalstī nekā Vācija šis pienākums pamatā ir tam, kas nodod darbinieku pakļautībā. Šis pienākums var tikt nodots personai, kā pakļautībā darbinieks tiek nodots, vienīgi uz līgumiskas vienošanās pamata. Šī nevienlīdzīga izturēšanās ir pakalpojumu sniegšanas brīvības nepieļaujams ierobežojums EKL 49. panta izpratnē.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar VAT and Duties Tribunal, Manchester Tribunal Centre 2004. gada 24. novembra rīkojumu lietā Dollond and Aitchinson Ltd pret Muitas un akcizes komisijas locekļiem

(lieta C-491/04)

(2005/C 45/27)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar VAT and Duties Tribunal, Manchester Tribunal Centre 2004. gada 24. novembra rīkojumu lietā Dollond and Aitchinson Ltd pret Muitas un akcizes

komisijas locekļiem, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 29. novembrī. VAT and Duties Tribunal, Manchester Tribunal Centre lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1) Vai maksājuma daļa, ko klients izdarījis D&A Lenses Direct Limited labā par attiecīgiem pakalpojumiem, ko sniedzis Dollond&Aitchinson Ltd vai tā franšīzes ņēmēji, ir jāietver kopējā maksā par attiecīgām precēm, lai tā būtu daļa no maksājuma par attiecīgām precēm Padomes Regulas 92/2913 (¹) 29. panta nozīmē, ja klients ir privāts patērētājs un importētājs, kam D&A Lenses Direct Limited importējot piesūta rēķinu par PVN?

Attiecīgās preces ir:

- i) kontaktlēcas;
- ii) tīrīšanas šķīdumi;
- iii) lēcu mitrināšanas konteineri.

Attiecīgie pakalpojumi ir:

- iv) kontaktlēcu pārbaude;
- v) konsultācijas attiecībā uz kontaktlēcām;
- vi) jebkāda klientam nepieciešamā tekošā lēcu apkope.

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai par attiecīgajām precēm veicamā maksājuma apjoms tomēr var tikt aprēķināts saskaņā ar 29. pantu, jeb nepieciešams šo aprēķinu veikt saskaņā ar minētās Regulas 30. pantu?

3) Ņemot vērā to, ka Channel Islands ir daļa no Kopienas muitas teritorijas, bet nav daļa no PVN teritorijas Padomes Sestās Direktīvas 77/388/EEK (²) izpratnē, vai kāds no lietā C-349 Card Protection Plan Limited v Commissioners of Customs and Excise minētajiem ieteikumiem ir piemērojams, lai noteiktu kura/-as no darījuma, kurā ietilpst noteiktu preču piegāde un noteiktu pakalpojumu sniegšana, daļām ir novērtējamas Eiropas Kopienų Muitas Tarifa piemērošanas mērķiem?

(¹) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.)

(²) Padomes Sestā direktīva 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze